

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Dénes Bertoldügyvéd (címe) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a Kosik Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Kosik Barbaraügyvéd) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen sajtó-helyreigazítás iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2017. október 18. napján kelt 18.P.23.432/2017/9. számú ítélete ellen az alperes részéről 10. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit megváltoztatja, és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a ...-nek (címe) 45.000 (negyvenötezer) forint + áfa együttes első- és másodfokú perköltséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 108.000 (száznolcezer) forint együttes kereseti és fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 5 napon belül az általa szerkesztett ... című napilapban a ... napján az első oldalon „...” címmel kezdődő, majd a 3. oldalon „...” címen folytatódó cikkel azonos betűmérettel és betűszedéssel, a lap első oldalán tegye közzé a következő közleményt:

„Helyreigazítás:

A ... napján megjelent „...” című cikkünkben valótlanul állítottuk, hogy az ... a vizes VB-re időzítve az ellenzéki sajtó által etikus hekkerként bemutatott 18 éves fiúval együtt indított kommunikációs hadjáratot a ... online jegy- és bérletvásárlási rendszere ellen, amely akció a felvezetése volt a szolgáltatás elleni informatikai támadásnak." Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a ...-t, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 38.100 forint perköltséget és a Magyar Államnak külön felhívására 36.000 forint feljegyzett kereseti illetéket.

Határozatának indokolásában ismertette Magyarország Alaptörvényének IX. cikkét, a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 12. § (1) és (2) bekezdéseit, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 342. § (1) és (2) bekezdéseit, és 343. §-át, és utalt a PK 12. és 13. számú állásfoglalásokban írtakra.

Rögzítette, hogy a cikk leadjének második mondata név szerint megjelöli a felperest, és habár az

írás első mondatának alanya az ellenzéki sajtó, azonban a cikk teljes szövegösszefüggését figyelembe véve fennáll a felperes keresetösségi joga. A példátlan erejű támadás kezdődött a ... és a webes értékesítési rendszert szolgáltató ... szerverei ellen közlés a felperesre nem vonatkoztatható, az informatikai támadást a sérelmezett írás ismeretlen tetteseknek tulajdonította.

A továbbiakban azt vizsgálta, hogy a sérelmezett közlések tényállításnak, vagy véleménynyilvánításnak tekinthetők-e, a 7/2014. (III. 7.) AB határozat, és a 13/2014. (IV. 8.) AB határozatokban foglaltakra is figyelemmel. A cikk leadjének második mondata három közlést tartalmaz: a) az etikus hekkerként bemutatott 18 éves fiú a felperessel együttműködve indított kommunikációs hadjáratot a ... online jegy- és bérletvásárlási rendszere ellen. b) mely felvezette az utóbbi évek legsúlyosabb informatikai támadását, c) a kommunikációs és informatikai támadást a vizes világbajnokság idejére időzítették. Ezen közléseket tényállításoknak minősítette, mivel azok valóságtartalma bizonyítható. A közlések következtetések, azonban a cikkben ismertetett tényekből nem vonhatók le.

A cikkben használt „együttműködve indított” kifejezés arra utal, hogy a résztvevők tevékenységüket szándékegységben, előre eltervezetten, egymás tevékenységéről tudva hajtják végre. Az alperes által hivatkozott tényekből semmilyen logika mentén nem lehet eljutni arra a következtetésre, hogy a felperes és a hekker előre eltervezetten, szándékegységben kommunikációs hadjáratot indított. Az ... írása nem kizárólag a hekker által végrehajtott bérletvásárlási tranzakcióval foglalkozott, az utalt arra is, hogy az újságíró maga is tesztelte a rendszert, illetve az olvasóktól is számos visszajelzést kapott. Pusztán azon tényekből, hogy a hekker a ... e-mail címre elküldött levelét továbbította az ..., illetve az ... ezzel kapcsolatban rövid időn belül megkereste a ...-t, majd a jegy- és bérletértékesítési rendszer - nemcsak a hekker bejelentésében szereplő - hibáiról cikket jelentetett meg, nem lehet megalapozottan arra a következtetésre jutni, hogy a hekker és az ... előre eltervezetten, szándékegységben kommunikációs hadjáratot indított volna.

Azon állítás vonatkozásában, hogy „az ... által indított kommunikációs hadjárat a felvezetése volt a ... online jegy- és bérletvásárlási rendszere elleni informatikai támadásnak” rögzítette, hogy a „felvezetése volt” kifejezés arra utal, hogy a kommunikációs hadjárat és az informatikai támadás között valamilyen kapcsolat van, a két esemény egymással összefüggésben áll. Arra az alperes sem tett előadást, hogy a hekker és az ... tevékenysége milyen logika mentén lenne összekapcsolható az informatikai támadással. Az informatikai támadás minősítése, nevezetesen, hogy az utóbbi évek legsúlyosabb támadása volt, vélemény, amely helyreigazítás tárgya nem lehet.

A kommunikációs támadást a vizes VB-re időzítették közlés vonatkozásában rögzítette, hogy az való tény, miszerint a cikkben ismertetett események a vizes vb-vel egy időben zajlottak. A cikk azonban a két esemény között az „időzítve” szó használatával kapcsolatot teremt. Olyan tény a cikkben nem szerepel, melyből okszerűen lenne arra következtetés vonható, hogy az írásban részletesen ismertetett történések és a vizes VB között ilyen jellegű kapcsolat állna fenn, ellenben tény, hogy a ... a szolgáltatás bevezetését a vizes vb idejére időzítette, így nyilvánvalóan a rendszer hibái is ekkor váltak ismertté és közérdeklődésre számot tartó hírré.

Az „... bűncselekményt valósított meg” közlés vonatkozásában a keresetet elutasította, ugyanis ilyet a cikk nem tartalmaz.

A kért helyreigazítás megfelelőségét a PK 15. számú állásfoglalás szerint vizsgálta és ennek alapján a szövegét saját belátása szerint állapította meg, mivel úgy ítélte meg, hogy a felperesek által közzétenni kért közlemény tartalmában és terjedelmében a helyreigazításhoz szükséges mértéket túllépi.

A Pp. 78. § (1) bekezdése alapján rendelkezett a perköltség viseléséről.

Az ítélettel szemben az alperes élt fellebbezéssel, melyben az elsőfokú bíróság ítéletének

megváltoztatását és a kereset teljes elutasítását kérte a felperes perköltségben való marasztalásával. „Az együttműködve indított kommunikációs hadjárat” közlés vonatkozásában kifejtette, hogy sem a mondatrész, sem pedig a lead és az első bekezdés egyéb mondatai nem tartalmaznak olyan állítást, amely szerint az ... a ..., illetve annak online jegy- és bérletvásárlási rendszere elleni támadást, hadjáratot, kampányt indított, szervezett volna, illetve ilyenben részt vett volna. A hekkerrel való együttműködés kizárólag a kommunikációra értendő és ez a cikkből egyértelműen kiolvasható. A sérelmezett írás kifejezetten az ... utaló mondatrésze mindössze annyit fogalmaz meg, hogy a hekkerrel együttműködve kommunikációs hadjáratot indított. Felperesi érveléssel szemben ez nem tényállítás, hanem vélemény, egyfajta következtetés, amely sajtó-helyreigazításra nem ad alapot. Előadta, hogy a cikkben részletesen kifejtésre került, hogy mely tényekből vonta le a fenti következtetését, így a következtetése okszerű. A kommunikációs együttműködést támasztja alá a felperes által csatolt, a hekker és a felperesi újságírói közti e-mail váltás is, hiszen ebben az újságíró további adatok közlését kérte a fiataltól.

A vizes VB-re időzítés kapcsán nem állapítható meg a jogsértés. A cikk ezen része ugyanis a felperessel kapcsolatosan állítást nem tartalmaz. Ismételten hivatkozott arra, hogy az írás rögzíti, hogy informatikai és kommunikációs támadásról van szó, de a felperes vonatkozásában csupán kommunikációs együttműködést jelölt meg. A PK 12. számú állásfoglalás alapján így megállapítható, hogy az újságíró a felperesnek az informatikai támadásban való együttműködést nem tulajdonította.

Az elsőfokú ítélettel szemben a felperes csatlakozó fellebbezéssel élt, melyben az elsőfokú bíróság által megállapított helyreigazító közlemény megváltoztatását és a valóság feltüntetését is kérte.

Hivatkozott arra, hogy a cikkben az ellenzéki sajtó szókapcsolat többször is szerepel, a leadben pedig szó szerint is olvasható, azonban ennek a helyreigazító közleményben való feltüntetésére nem irányult a kereseti kérelme, ezért e körben az ítélet túlterjeszkedik a keresetén. Az elsőfokú bíróság ítéletének ezen megfogalmazása az olvasóban azt a képzetet is kelti, mintha a jogvitának tárgya lett volna a sajtó bizonyos szereplőinek ellenzéki, vagy nem ellenzéki minősége. Kérte törölni „az ellenzéki sajtó által etikus hekkerként bemutatott” mondatrészt is, helyette az „egy 18 éves fiúval és más sajtószervekkel együtt indított kommunikációs hadjáratot” feltüntetését kérte. Az ellenzéki sajtó feltüntetése azt az állítást is kiemeli, hogy nemcsak a felperes, de más sajtószervek is tevékeny részesei voltak az eseményeknek, és habár az ellenzéki sajtó gyűjtőmeghatározás, ez alatt a felperest is érteni kell, hiszen más sajtószerv a cikkben konkrétan nem is került megemlítésre. A peresített médiatartalomnak a PK 12. számú állásfoglalásban rögzített értelmezésével megállapítható, hogy a hekkernek több sajtószerv volt a partnere, ezek egyike a felperes, ezért a kötelezésből a más sajtószervekre utalás mellőzésekor az elsőfokú bíróság tévesen járt el.

Az elsőfokú bíróság mellőzte a valóság közzétételére kötelezést, amelynek indoka azonban az ítéletben nem szerepel. Szükséges annak rögzítése, hogy a felperes a cikkében közreadott információkat olvasói jelzésekből szerezte, ez alkalmas arra, hogy az olvasó a helyreigazítás alapján a valós eseményekről tudomást szerezzen.

Az alperesi fellebbezés megalapozott, a felperesi csatlakozó fellebbezés nem megalapozott.

A másodfokú bíróság az első fokon hozott határozatot a Pp. 253. § (3) bekezdésének megfelelően a fellebbezési és csatlakozó fellebbezési kérelmek korlátai között bírálta felül. Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, az arra alapított érdemi döntésével és levont jogi következtetéseivel azonban a másodfokú bíróság részben nem értett egyet, ezért az elsőfokú határozatot a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta.

A másodfokú bíróság a releváns tények bíróság általi figyelembe vétele körében utal arra, hogy

jelen perben a felek a kapcsolatot a bírósággal elektronikusan tartják, ezért a Pp. 394/I. § (1) bekezdés b) pontja értelmében beadványaikat elektronikus úton kell előterjeszteniük, ellenkező esetben azok hatálytalanok. Az alperes 7/A/1. és 7/A/2. sorszám alatt papír alapon mellékleteket csatolt, azokat az elsőfokú bíróság hatálytalanoknak tekintette a fent hivatkozott jogszabályhely alapján. A másodfokú bíróság hangsúlyozza, hogy ezen mellékletek tartalmáról más hasonló tárgyú perekből hivatalos tudomása van és maga a felperes is úgy nyilatkozott a 4. valamint a 8. sorszám alatti beadványaiban, hogy ezen mellékletek tartalmát más eljárásokban már megismerte, sőt azokra jelen perben nyilatkozott is. Mindezek alapján ténylegesen ezen mellékletek vonatkozásában is érvényesült a Pp. 3. § (6) bekezdésében foglalt az iratok megismeréséhez és azokra való nyilatkozattételi joga a felperesnek.

A Fővárosi Ítéltábla rámutat arra, hogy a sérelmezett cikk online kiadásával kapcsolatosan a 2.Pf.21.418/2017/7/II. szám alatt már ítéletet hozott, azon határozatban foglalt megállapításait változatlanul fenntartja, azokat ezen ítéletében megismétli.

A sérelmezett írás bevezető része a következő közlést tartalmazza: „Szervezett informatikai és kommunikációs-támadás indult a ... online jegy- és bérletvásárlási rendszere ellen. Az ellenzéki sajtó által etikus hekkerként bemutatott 18 éves fiú az ... együttműködve indított kommunikációs hadjáratot, felvezetve az utóbbi évek legsúlyosabb informatikai támadását a vizes vb-re időzítve.”

A PK 12. számú állásfoglalásban foglaltaknak megfelelően a sajtó-helyreigazítás iránti igény elbírálásánál a sajtóközleményt a maga egészében kell vizsgálni. A kifogásolt közléseket, kifejezéseket nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe venni, a sajtóközlemény egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni, az értékelésnél tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is.

A sérelmezett közlést ezen szempontok figyelembevételével, szöveggörnyezetében értékelve az állapítható meg, hogy az az átlagolvasó felé azt közvetíti: az ... kommunikációs hadjáratot indított a ... online jegyértékesítési rendszerével szemben, az etikus hekkerként elhíresült 18 éves fiúval együttműködve. Az írás a felperes vonatkozásában kifejezetten kommunikációs támadást említ, az informatikai támadást nem neki rója fel, csupán arról számol be, hogy a felperes nagyon hamar, gyakorlatilag a ... felé elküldött levelekkel egyidejűleg, vagy már hamarabb birtokába került az üggyel kapcsolatos információknak. A cikk részletesen ismerteti az események menetét, az első hekkertámadás, az ezt követő e-mailváltások időpontjait. Ezeket és a „Meghekkkelhető a ... rendszere, bármennyiért lehet jegyet venni” című felperesi cikk gyors megjelenését értékeli akként, hogy a felperes a 18 éves fiúval együttműködve indított kommunikációs támadást.

A ... online értékesítési rendszere ellen irányuló incidenssel kapcsolatos kommunikációról készült tájékoztató jelentésben foglaltak megerősítik az események időbeliségét, amelyet a sérelmezett írás is bemutat. Abból következően, hogy a felperesi hírportálnak a ...-hoz intézett megkeresése és a hekker első, a ... e-mail címre elküldött levele között 44 perc, a ... e-mail címre megküldött levele között 22 perc telt el, valamint, hogy a felperes a ...-hoz intézett megkeresésében a hekkernek az első e-mail címre megküldött bejelentésére hivatkozik, továbbá, hogy a felperesi írás igen gyorsan, a megkeresést követő 1 órán belül megjelent, az I. rendű alperes nem teljesen okszerűtlenül, a logika szabályaival nem ellentétesen vonta le azt a következtetést, hogy a felperes és a 18 éves fiú együttműködtek a kommunikációs támadásban.

Tény, hogy az online-jegyértékesítési rendszer elindítása és a vizes vb egy időpontra esett. A cikk a vizes vb-t és a felperest érintően azonban csupán azt közli, hogy „az egész akció felvezetése volt a vizes vb-vel egy időben debütáló szolgáltatás elleni példátlan erejű informatikai támadásnak.” Az informatikai támadást, az abban való együttműködést ugyanakkor nem tulajdonítja a felperesnek. A vizes vb-re időzítés egyébként az újságíró véleménye, a rendelkezésre álló adatokból nem

okszerűtlenül levont következtetés. A hazai és a nemzetközi közvélemény által kiemelt figyelemmel kísért világesemény, a FINA világbajnokság és az online-jegyértékesítési rendszert érintő informatikai támadás, valamint a felperes által korábban közölt cikk megjelenése közötti kronológiai kapcsolat újságírói felállítása, a „felvezetése” szó használatával nem ellenkezik a logika szabályaival, nem okszerűtlen következtetés, így helyreigazításra nem ad alapot.

A fentiekben kifejtettek következtében a felperesi csatlakozó fellebbezés nem megalapozott, az alperes semmilyen tartalmú helyreigazító közleményt a sérelmezett írás vonatkozásában nem köteles közölni.

Az alperes fellebbezése eredményre vezetett, ennek megfelelően a pernyertesség, pervesztesség aránya az elsőfokú eljárásban is módosult, a felperes teljes mértékben pervesztéses lett.

Mindezek alapján köteles a Pp. 78. § (1) bekezdése és 239. §-a alapján az alperest kiadó ... részére első- és másodfokú perköltség megfizetésére. A perköltség az alperesi képviselő munkadíjából tevődik össze, melyet a Fővárosi Ítéltábla a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése, (5) bekezdése és 4/A. §-a alapján állapított meg.

Pervesztessége folytán szintén a felperes köteles viselni a személyek polgári jogi védelmével kapcsolatos perekben érvényesülő tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt és az Itv. 39. § (3) bekezdés a) és c) pontja, 42. § (1) bekezdés a) pontja és 46. § (1) bekezdése és 46. § (4) bekezdése alapján számított, összesen 108.000 forint együttes kereseti és fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdésének megfelelően.

Budapest, 2018. február 13.

. Kovács Éva s.k.
a tanács elnöke

Dr. Fintha-Nagy Péter László s.k.
előadó bíró

bíró

Dr. Istenes Attila s.k.

A kiadmány hitelül:

tisztviselő